703/04

Den 16. august 2004 blev i sag nr. 62.497:

xxxxx xxxx
xxxx xxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i Codan Forsikring A/S, klager ved Rådgivningsfirmaet Fuld Valuta over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt indbrudstyveri.

Klagerens samlever [P.J.] anmeldte telefonisk den 7/10 2002 et indbrud, der var sket natten til den 5/10 2002.

Selskabet modtog efterfølgende en skadeanmeldelse af 10/10 2002, hvoraf fremgår, at der var stjålet: 2 flasker whisky, et videokamera, penge for i alt 5.000 kr. samt guld- og diamantsmykker. De enkelte poster var ikke nærmere specificeret i relation til pris eller mærke, og for så vidt angår de anførte smykker, var der heller ikke redegjort nærmere for antallet heraf.

Klageren har efterfølgende oplyst, at størstedelen af smykkerne tilhørte hans samlever, der havde arvet disse fra sin bedstemor. Derudover drejede det sig om smykker købt i henholdsvis Sverige og Belgien.

Som nærmere dokumentation for smykkerne fremsendte klageren fotoprint, en kvittering for smykker købt i Sverige den 22/12 2000, en vurdering på i alt 430.000 kr. fra Eu-

ro Design ved indehaveren M.G. samt 2 certifikater fra Belgien (Antwerp) for 2 guldsmykker af 18 karat guld.

Selskabet har i skrivelse af 15/12 2003 til nævnet nærmere redegjort for sagen således:

"Den i Codan tegnede forsikring blev oprindeligt tegnet af P.J. den 7. august 2002 med en indbodækning på kr. 1.551.000,-, herunder særlige private værdigenstande med op til 15 % af forsikringssummen, dog maksimalt 232.650,-. Sidstnævnte dækning for særlige private værdigenstande blev dog ændret den 26. august 2002 til 50 % af forsikringssummen, dog maksimalt kr. 775.000,-, jf. bilag A og B.

På anmeldelsestidspunktet den 7. oktober 2002 ændredes forsikringen endvidere således, at den på policen anførte forsikringstager ikke længere var P.J. og S.N. i fællesskab, men alene S.N. [klageren].

Codan har i sagen foretaget nærmere undersøgelser, og har fundet frem til at såvel S.N. som P.J. er oprettet i RKI. Det vil sige, at begge i fogedretten under strafansvar har oplyst, at de ikke ejer noget af værdi, uagtet hvilke værdier de eventuelt tidligere måtte have haft. Vi skal i den forbindelse understrege, at P.J. havde været i fogedretten umiddelbart forud for det anmeldte indbrud.

Dertil kommer, at vores forsikringstager og hans samlever ved flere lejligheder er fremkommet med divergerende forklaringer overfor Codan. Blandt andet oplyste begge, at de var gældfri, hvilket de senere har indrømmet ikke passede.

Derudover har P.J. oplyst, at smykkerne fra Belgien er købt af S.N. for 1 ½ år siden. Hun var ikke bekendt med, om der var andre med på turen, eller i hvilken by smykkerne var købt. S.N. oplyste derimod, at han i fællesskab med P.J. købte smykkerne i Belgien for 1 år siden, og han ville ikke besvare flere spørgsmål, da der blev spurgt ind til i hvilken by smykkerne blev købt.

Det er endvidere uafklaret hvem der købte smykkerne i Sverige, idet P. har oplyst, at hun købte dem med en tidligere kæreste, imedens S.N. oplyste, at P. havde købt disse, men han ville ikke oplyse, om han selv var med på turen.

Under henvisning til ovenstående meddelte vi vores forsikringstagere, at vi ikke fandt det sandsynliggjort, at de havde været i besiddelse af de anmeldte effekter på tidspunktet for indbruddet, og vi derfor ikke kunne tilbyde dem erstatning herfor, jf. bilag D. Denne afgørelse har vi endvidere fastholdt overfor Rådgivningsfirmaet Fuld Valuta ApS ved breve af 26. februar og 22. maj 2003, jf. bilag E og F.

For god ordens skyld skal vi endvidere bemærke, at vi har forelagt de fremsendte fotoprint for Juveler H., der oplyste, at der utvivlsomt var tale om brilliantsmykker og ikke diamantsmykker, som anført i den fremsendte vurdering fra Euro Design ved indehaveren M.G. Ifølge Juveler H. ville dette være tydeligt for enhver fagmand, og vi stiller derfor spørgsmålstegn ved fagligheden af den fremsendte vurdering.

Under henvisning hertil finder vi ikke grundlag for at ændre vores afgørelse i sagen.

Vi skal således fastholde, at det ikke er sandsynliggjort, at de anmeldte effekter var i forsikringstagers eller hans samlevers besiddelse på tidspunktet for indbruddet. Vi har i den forbindelse især lagt vægt på, at såvel S.N. som P.J. begge var oprettet i RKI, at vores kunder er fremkommet med divergerende oplysninger i relation til nogle af smykkerne samt at hverken omfanget eller værdien af smykkerne er dokumenteret."

I skrivelse af 28/1 2004 til nævnet har klagerens repræsentant dokumenteret, at begge parter bor sammen og har gjort det hele tiden. Endvidere henviser repræsentanten til, at der er fremsendt dokumentation for smykkerne samt at guldsmeden har bekræftet at have set smykkerne.

Selskabet bemærker over for nævnet, at det er uden betydning for sagen, om forsikringen er tegnet af klageren eller hans samlever. Selskabet har alene ønsket at forklare forløbet ved indtegningen. I skrivelse af 26/2 2004 har selskabet endvidere anført:

"Vi har modtaget en vurdering fra Euro Design ved indehaveren M.G., hvoraf det fremgår at de foreviste smykker har en samlet værdi af kr. 430.000. Ifølge vores forsikringstager vedrører dette hovedsagligt smykker, som P.J. har arvet af sin mormor.

På baggrund af denne vurdering aflagde vi indehaveren et besøg med henblik på at få flere oplysninger i sagen. Indehaveren oplyste, at han var uddannet guldsmed fra Kosovo, og at han havde boet i Danmark i 12 år. Han havde foretaget vurderingen uden beregning, og han ikke i øvrigt ikke kendte kunden. Han kunne ikke huske, om kunden kom alene og fik smykkerne vurderet, blot at kunden havde oplyst, at smykkerne var en gave, og at han tidligere havde fået smykkerne vurderet til kr. 500.000,-. Han oplyste endvidere, at smykkerne bestod af 45 karat diamanter, og ikke brillianter.

Indehaveren oplyste endvidere, at han cirka. 2 måneder tidligere selv havde fået stjålet smykker for ca. kr. 300.000,-. Forholdet var angiveligt anmeldt til politiet, der bl.a. havde optaget fingreaftryk, men Codan, som han selv var forsikret i, havde ikke ved denne lejlighed udbetalt erstatning.

Kriminalpolitiet … har imidlertid efterfølgende oplyst, at de ikke har modtaget en anmeldelse om indbrud i forretningen Eurodesign.
…
Ex tuto finder vi, at sagen indeholder flere ejendommeligheder, bl.a. havde S.N. den 5. oktober 2002 oplyst til politiet, da gerningsstedet blev besigtiget, at der tillige var blevet stjålet et ægte tæppe på 4x5 meter. Politiet havde adspurgt vores forsikringstager, hvorledes gerningsmændene skulle være kommet ud gennem havens hæk med et så stort tæppe, og dette havde han ingen bemærkninger til. Den 9. oktober 2002 kontaktede S.N. såvel Codan som politiet, og oplyst, at det tæppet alligevel ikke var stjålet. Den 21. oktober 2002 besigtigede en af vores konsulenter gerningsstedet, og ved denne lejlighed oplyste forsikringstager supplerende, at han havde overset tæppet i lejligheden, og at det nu stod hos hans moder.

På baggrund af ovenstående finder vi det således ikke sandsynliggjort, at de anmeldte effekter var i forsikringstagers eller hans samlevers besiddelse på tidspunktet for indbruddet. Som anført ovenfor har vi især lagt vægt på, at forsikringstager og hans samlever begge er oprettet i RKI. Derudover har vi lagt vægt på, at vores kunder er

fremkommet med divergerende oplysninger i relation til nogle af smykkerne samt at hverken omfanget eller værdien af smykkerne er dokumenteret."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**7.6 Dokumentation**

For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen.

Dette kan gøres ved, at man sammen med anmeldelsen - i det omfang man er i besiddelse heraf - indsender kvitteringer/regninger for købet, købekontrakt eller fyldestgørende beskrivelse eller fotos.

…

Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at selskabet kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærkes, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af det fremsatte erstatningskrav.

Nævnet har gennemgået sagen og finder, at der må gives selskabet medhold i, at klageren ikke i tilstrækkeligt omfang har sandsynliggjort, at han har været udsat for et tyveri, der giver ret til udbetaling af erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen